

maa vel være at sige, at en Barnemoder kan fordrø betalt de forfaldne Bidrag, dog for ikke længere Tid end for et Aar ad Gangen; det antager jeg, er Meningen. Dette er imidlertid til visse ikke heldig udtrykt, som det staar. Det bliver endog mere tvivlsomt, hvad Meningen har været, naar man læser det efterfølgende, thi det, som det første Stykke af § 4 gaar ud paa, er, at, naar Barnemoderen saaledes henvender sig til det offentlige for at faa Bidraget forskudsvis udbetalt af vedkommende Opholdskommune, skal hun indgive sin Begæring ledsaget af Attester fra vedkommende Opholdskommunes Kommunalbestyrelse, for, at hendes Formuesforhold og Erhverv ikke tillade hende selv at sørge for Barnet, samt af vedkommende Overøvrigheds Resolution i behørig forkyndt Stand og af Leveattest for Barnet. Det kan nemlig være ganske forklarligt og naturligt, at man forlanger alle disse Attester og Oplysninger af Moderen, naar der er hengaaet længere Tid, siden hun sidst henvendte sig til Kommunen om den Slags Bidrag. Naar der var gaaet et Aar, kunde man tænke sig, at i Løbet af Aaret meget kunde være forandret i den Henseende. Derfor var det naturligt, at man i saa Fald forlangte af hende, at hun skulde oplyse de Ting, hvorom der kunde være Spørgsmaal, ved disse Attester. Tænkter man sig imidlertid Forholdet saaledes som det mange Steder, i alt Fald i København, er sædvanligt, at disse Bidrag skulle udbetales maanedsvis, saa at altsaa en Barnemoder, naar hun hver Maanedsdag kommer op i Fattigvæsenet i København for at hente sit Bidrag, stadig skal producere Attest fra Kommunalbestyrelsen og Leveattest for Barnet, saa forekommer dette mig for det første at være ikke ganske nødvendigt, men i ethvert Tilfælde kunde denne Ordning synes at tyde paa, at man i Virkeligheden, naar man i det foregaaende taler om Bidrag i det sidste Aar, havde tænkt sig, at det, som der var Spørgsmaal at henvende sig til det offentlige om, var Bidrag for et helt Aar, ikke blot for en enkelt Maaned. Jeg gaar imidlertid som sagt ud fra, at dette ikke har været Meningen fra Forslagsstillernes Side, men at Meningen har været, som jeg antydede, at sige, at, naar det Underholdsbidrag, som skulde erlægges, ikke erlægges, kan Barnemoderen fordrø de forfaldne Bidrag, dog ikke for længere Tid end for et Aar ad Gangen, indbødne. Jeg gør den Bemærkning, fordi jeg mener, der var Grund for de ærede Forslagsstillere til at tage under Overvejelse, om det ikke var nyttigt at foretage en Redaktionsændring paa dette Punkt.

Justitsministeren (M e l l e m a n n): Jeg har ikke meget at bemærke med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag, som jeg i det hele taget kan tiltræde. Ændringsforslaget under Nr. 2 er jo omtalt af den sidste ærede Taler, som angav, hvorfor dette Ændringsforslag er blevet stillet. Det gaar jo ud paa, at sidste Punktum af § 1 affattes saaledes: „Den derom udstedte Øvrighedsresolution skal indeholde Oplysning om Barnesfaderens Alder og Fødested samt de øvrige Oplysninger om hans Forsørgelsessted, som fremgaar af den af ham i Anledning af Underholdsbidragets Fastsættelse afgivne Forklaring. Jeg finder, at det er en meget naturlig Regel, at man indskrænker sig dertil, fordi det dog alligevel ikke kan være den endelige Afgørelse af hans Forsørgelsessted, som finder Sted ved Resolutionens Afgivelse. Skulde der være Tvivl om det hele senere, maa det afgøres paa sædvanlig Maade. Ændringerne under Nr. 3, 5, 6, 7, 9 og 15 i alt 6 af de stillede Ændringsforslag ere ikke andet end ligefremme Følger af, at man har ombyttet Ordet „Overpræsidenten“ med Ordet „Magistraten“. Ændringsforslaget under Nr. 4 anser ogsaa jeg væsentlig kun for at være en Redaktionsændring. Ændringsforslaget under Nr. 8 kan jeg ogsaa tiltræde. Det har jo den Bøtte, at man derigennem i Reglen vil kunne forebygge, at Barnemoderens Opholdskommune kommer til at betale et Underholdsbidrag, som allerede er erlagt, eller som endnu ikke er forfaldent. Erfaringen skal vise, navnlig i København, at Barnemoderen kommer og forlanger Underholdsbidrag udbetalt af Kommunen, uagtet hun allerede en Gang har faaet Pengene eller — hvad der er hyppigere —, at Barnemødrene uden Svig tage fejl med Hensyn til Spørgsmaalet om, naar Alimenteringsbidraget forfalder, og for hvilken Periode det gælder, om der betales forud eller bagud osv. Dette vil kunne undgaas ved at vedtage dette Ændringsforslag, idet Barnesfaderens Opholdskommune, naar der afkræves ham Bidragene, kan faa at vide af ham, om han har betalt, eller om han mulig ikke skulde betale endnu. Men paa den anden Side bør Sagen ikke opholdes længe, og derfor finder jeg det rigtigt, at Forslagsstillerne indskrænke Reglen til kun at anvendes i det Tilfælde, hvor Barnesfaderens Opholdskommune kendes, saaledes at der ikke skal antilles nogen Underfølgelse i saa Henseende. Man kan jo gaa ud fra, at det dog vil være undtagelsesvis, at Barnemoderen saaledes uberettiget forlanger Bidrag, og for stort et Apparat maa derfor ikke sættes i Bevægelse for at for-